

Bilag III.

Den alm. danske Lægeforening.

Bestyrelsen, den 21. Februar 1913.

Til Folketingets Udvalg om Apotekerloven!

I Anledning af den Ændring, som § 19 i det forelagte Forslag til Lov om Apotekervæsenet er undergaaet fra Medicinalkommissionens Forslag vedrørende Annoncering af Lægemidler, tillader „Den alm. Danske Lægeforening“ sig at fremsætte følgende:

Forslaget om Forbud mod uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse at reklamere for Lægemidler i *Dagspressen* blev udelukkende fremsat, fordi Dagspressens Læsekreds gennemgaaende savner Forudsætningen for at kunne bedømme det reklameredes Værdi. Det er formentlig i god Overensstemmelse med vor Kvaksalverilovgivning, naar man søger at hindre, at Befolkningen — forledet af en markskrigersk Reklame — forskaffer sig Midler, der angives virksomme for den eller den Sygdom, som paagældende *tror* at lide af. Ikke alene er det rimeligt at væge den enkelte mod denne om sig gribende Humbug, men det er sikkert ogsaa i det offentliges Interesse, at syge kommer under kyndig Hjælp og ikke lidt efter lidt forarmes ved Udgifter til værdiløse eller endog skadelige, kostbare saakaldte Helbredelsesmidler.

Dette Hensyn kan imidlertid ikke spille nogen Rolle, hvor det drejer sig om *Fagblade*, hvis Abonnenter netop maa antages at være i Stand til at bedømme de annoncerede Lægemidlers Værdi. Det gælder jo ikke om at forhindre, at Læger, Tandlæger, Dyrslæger og Apotekere bliver bekendt med nyere Helbredelsesmidler, eftersom det netop maa anses for deres uafviselige Pligt at følge med, hvad der fremkommer af nyt, for at kunne øve Kritik, forkaste det unyttige og optage til Brug det værdifulde.

I Bemærkningerne til Lovforslaget har Justitsministeren blandt andet motiveret sin Ændring med, at „en Begrænsning til saadanne Fagblade — for ukontrolleret Reklamering — vilde være uden afgørende Betydning for, hvorvidt Reklamer eventuelt bringes omkring“. Rent bortset fra, at det dog maa have ikke ringe Betydning, om en Annonce findes i et Fagblads saare beskedne Oplag, der næsten udelukkende kommer Fagfolk i Hænde, eller om den spredes til et Dagblads Tusinder af Læsere, skal vi anføre, at enhver ved at gennemlæse et Lægetidsskrifts Annoncer vil kunne overbevise sig om, at den Form, i hvilken disse fremtræder, ikke er i Stand til at gøre noget som helst Indtryk paa Ikke-Fagfolk, selv om ogsaa et Nummer af Tidsskriftet lejlighedsvis skulde falde saadanne i Hænde. Man vil bemærke, at det i Regelen ikke en Gang meddeles, imod hvilke Lidelser de annoncerede Lægemidler med deres for Lægefolk uforstaaelige Navne skal anvendes, og ikke heller i hvilke Doser eller i hvilken Form det skal ind-